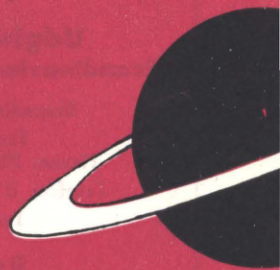

UFO NYT

*Sven Olov Larsson
Majoregatan 3 A
Borlänge 2*

S. U. F. O. I.

Oktober 1962

**Pris 2,00 kr.
Incl. oms.**

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:

Forlaget SUFOI
Hauser Plads 18, København K
Telefon BY 9228 - Giro 843 80
Pris 18 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Frank Pedersen (tekniske materialer)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen
(oversættelser)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem „UFO-NYT“ at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Aktuelt.....	185
UFO-observationer over Skandinavien	186
USA's rumforskningsprogram	188
Syner og spøgelse.....	190
Filosofi.....	193
Spørgsmål og svar	194
Hvordan skal livet leves.....	198
Ufologi som naturvidenskab.....	199
Et forord til min »tilståelse«	202

I UFO-NYT september 1962 bragte vi en opfordring til at købe Skive Folkeblad for at få kendskab til de meget oplysende artikler, dette blad bringer hver lørdag.

Gennem en forhandling med „IDAG“, Admiralgade 28, København K, som distribuerer disse materialer, er vi nu blevet tilbudt en ugentlig stofmængde på lige fod med dagbladene.

Betingelserne er, at der bliver mindst 200 abonnenter. Prisen for materialerne bliver 15 kr. pr. kvartal. Emnerne er det nyeste fra videnskaben omfattende medicin, rumforskning, atomforskning, geologi, zoologi, arkeologi, historie, psykologi, samfundskundskab, kemi, teknik og meteorologi — kort sagt alle de felter, hvor vi er interesseret i at følge udviklingen.

Vi opfordrer på det kraftigste vore læsere til at benytte denne enestående chance — tegn abonnement.

Skriv til „IDAG“ og vedlæg svarporto, bestillingen skal være „IDAG“ i hænde inden 15. oktober, så skriv allerede idag.

HC.

Organisationsoversigt:

Se UFO-Nyt juli 1962

UFO-sagen har mange venner.
Vis dem UFO-NYT

AKTUELT

Ought to be translated

Rygter, hvad er det for noget? Det er noget grimt noget, som visse mennesker ligger under for, ja, man kan næsten sige, som de er slaver af, på samme måde som mennesker er slaver af tobak og spiritus.

Men der er mere at sige til den sag. Rygter er som regel kun delvis eller meget lidt sande, hvorfor de er til skade for såvel rygtesmeden som den ofte godtroende person, der falder som offer for netop den slags virksomhed.

Hvad er det, som får mennesker til at sprede rygter? Ja, inderst inde er der i de fleste mennesker en vis trang til at opleve noget spændende — noget ud over det sædvanlige. Da dagligdagen normalt ikke fostrer større sensationer, griber man de små chancer, der kommer forbi og anvender dem i sensationens tjeneste til personlig tilfredsstillelse til skade for personer eller sag og til indre skam for en selv bagefter, når ophidselsens rus har lagt sig.

„— Jens har kørt spirituskørsel — de har taget hans kørekort, nu er han færdig“. — Alarmerende, skæbnsvanger og kategorisk — alt er forbi, sådan fremgår det af meddelelsen, som en „absolut kompetent person“ har fremsat!

Men Jens var blot punkteret og holdt på hovedvejen. To patruljebetjente, som tilfældigvis kom forbi standsede op for at spørge, om der var noget galt? Adskillige nysgerrige standsede og snusede gennem det nedrullede sidevindue, nikkede bedrevidende og kørte videre — som rygtesmede — som kompetente vidner!

Sådanne rygtesmede findes over alt, og vi må være på vagt overfor en sådan virksomhed inden for UFO-sagen. Det er fristende, at forbedre en observation, man har haft eller har hørt om, for dels tilfredsstiller man en indre trang, dels tiltrækker man sig en vis opmærksomhed. Det vi ønsker er imidlertid sandheden, en vel underbygget sandhed — eller intet. Hvordan kan vi tale med vægt og hævide, at det er sandheden, vi kommer med, hvis

en medarbejder afsløres som en person, der omgås letsindigt med sandheden?

Det ville være ønskeligt, om enhver, som læser dette, standsede op et kort øjeblik og stillede sig selv dette spørgsmål: „Har jeg nogen sinde været rygtesmed“? *Har De?*

Hvis De har, tag så og lov Dem selv, at De aldrig vil være rygtesmed mere — tænk over det hver dag — en rygtesmed er værre end en løgner — for da der altid ligger en vis sandhed til grundlag for rygtet, er rygtesmeden i modsætning til løgneren svær at afsløre!

H.C.

OBS - OMS - OBS

På grund af oms-afgiften er prisen på UFO-NYT nu steget til 2 kr. pr. nummer i løssalg.

Fra 1. januar følger abonnementsprisen med, således at et abonnement på UFO-NYT i 1963 koster 24 kroner.

Denne væsentlige prisforhøjelse har medført, at SUFOI's ledelse har besluttet at regnskabskontoret fra januar 1963 skal ophøre med at opkræve medlemsbidrag. Enhver, som fra denne dato abonnerer på UFO-NYT og derved viser sin interesse og giver sin støtte, må, hvis hun/han ønsker det, betragte sig som værende medlem af SUFOI.

I UFO-NYT, november 1962, vil De kunne finde en uddybende redegørelse for den af ledelsen truffne beslutning om ophævelse af kontingent.

H.C.

Mange mennesker er så glade for deres hoved, at de ikke nænner at bruge det!

Bagefter er det altid værre at have grund til at fortryde noget, man sagde, fremfor at fortryde, at der var noget man glemt at sige.

UFO - observationer over Skandinavien

Fra den 10. august 1962 til den 11. september er der til SUFOIs Rapportcentral indkommet 11 rapporter samt 12 detektorvarslinger.

Til SUFOI er der i alt indkommet 1907 rapporter, der fordeler sig på følgende måde:

Fra før 1959... ..	341 rapporter
Fra 1959	790 rapporter
Fra 1960	276 rapporter
Fra 1961	384 rapporter
Fra 1962	116 rapporter
I alt ...	1907 rapporter

Hr. F. Aabin befandt sig den 19. august på ferie i Skælskør, da han fra Vestergade kl. ca. 1100 opdagede et rundt objekt højt oppe. Det lignede nærmest en blålig sæbeboble. Nogen ballon var det ikke, idet der ikke sås nogen bevægelse overhovedet. Kl. 1111 blev objektet dækket af et tyndt skytag. Da skyerne forsvandt, var der intet at se. Hr. Aabin tog en serie billeder af objektet, der i udstrakt arm var på størrelse med et nålehovede. Et så lille punkt er næppe til at se på et 24x36 negativ, men imidlertid er disse nu oversendt til Fotoafdelingen til undersøgelse. Så må man der se, om der kan blive noget ud af dem.

Frk. Hjermborg fortæller følgende om en observation den 21. august: „Jeg var gået i seng kl. 2200. Fra min seng observerede jeg gennem et vindue umiddelbart efter et objekt, der bevægede sig over himlen i retning nord-syd. Det lignede en stor stjerne eller satellit. Objektet standsede imidlertid pludseligt — med et ryk, men satte sig kort efter i bevægelse igen. Objektets flyveretning var nu ændret til sydvest, ligesom hastigheden var noget større, end da det først blev iagttaget. — Vidne var fru Hjermborg, der iagttog objektet gennem et andet vindue. Samlet observationstid 5 minutter.

Hr. N. fra Sigerslev pr. St. Heddinge stod den 26. august kl. 2015 uden for sit hus. Over husryggen ser han et rødt objekt komme lydløst fra sydøst med nordøstlig kurs. Objektet var forsynet med en hvid hale, der var 3 gange længere end selve objektet. Lyset fra objektet pulserede. Da genstanden

var nået til ca. 70 grader (ØNØ), forsvandt det pludseligt fra himlen. Samlet observationstid 10 sekunder. Højde over horisonten 25 grader. Samme objekt blev iagttaget af fru N., der ikke bor langt fra Sigerslev. Fru N. mener ikke, at lyset fra objektet pulserede, men ellers stemmer rapporterne fuldstændig overens.

Også i denne måned har vi stof fra Norge. Torsdag den 16. august blev der over Nord-Norge iagttaget et lysende objekt, hvilket forårsagede en del avisskrivelser. Jeg skal her citere nogle af dem. — „Aftenposten“ skriver den 18. august med NTB Bodø som kilde: „Fly fra flyvestationen ved Bodø gik torsdag op for at undersøge en lysende genstand. Genstanden blev lokaliseret og piloten fik et ganske tydeligt billede af den fra undersiden, men i den store højde var det vanskeligt at fastslå dens størrelse og art. Til slut steg den så højt op i de ydre luftlag, at flyet ikke magtede at følge den. På Bodø flyvestation mener man, at det må have været en eller anden slags ballon.

Imidlertid udtaler vagthavende meteorolog på Bodøs vejrstation tvivl om, at det kunne have været en meteorologisk ballon, idet en sådan ville være sprunget indenfor det tidsrum, som genstanden blev iagttaget i. (Genstanden blev set om eftermiddagen af flere personer både fra Meløy og Rødøy). Den stod næsten lodret over Tjongsfjorden. Sene-re gik den i nordlig retning over Støtt. Den så ud som en lysende stjerne, og i kikkert havde den en trekantet form“.

Så vidt „Aftenposten“. Derimod får man en lidt anden forklaring af oberst Hauge fra det Norske Flyevåben. Han udtalte i Norsk Radio den 16. august kl. 1845 bl. a., at rekognosceringsfly blev beordret mod genstanden, men da denne hele tiden var over flyet, umuliggjorde dette fotografering. Piloten fortalte — iflg. oberst Hauge — at ballonen fjernede sig, når han prøvede at nærme sig den.

Aviserne fortæller også om en person, der har iagttaget objektet gennem et teleskop, men nærmere om det bagefter.

Tilsyneladende samme genstand blev også set fredag. Vi citerer „Aftenposten“ fra den 20. august. „En lysende genstand af samme udseende som den, der blev iagttaget over Rana og Ytre Nord-Helgeland torsdag eftermiddag, kunne også ses fra Rana fredag aften med det blotte øje. Folk, som brugte

kikkert, fortæller, at den havde en tydelig trekantform. Den blev set svævende i nord-øst på himlen over Mo i Rana fra kl. 2030—2230“.

Alt i alt blev der skrevet ikke så få artikler i aviserne i Nord-Norge omhandlende denne genstand. Det er måske grunden til, at man mandag den 21. august i Norsk Radios nyhedsudsendelse kl. 1300 fortæller, at man i forbindelse med Nike-Cajun afskydningen (som vist nok fandt sted fredag) opsendte en ballon med en trekant på slæb. — Ligeledes oplyser NTB torsdag den 23. august: „De trekantede lysende genstande, som blev observeret torsdag og fredag i forrige uge over Meløy og Nord-Rana, var sandsynligvis balloner, der var sendt op før raketafskydningen på Andøya. Luftkommando Nord-Norge oplyser, at disse balloner havde påmonteret pyramideformede reflektorer med halvanden meters diameter, og at de steg til 15—16.000 meters højde. Det Norske Flyvevåben mener, at det højest sandsynligt er disse balloner, som man har observeret“.

Som kommentar til ovennævnte kan siges, at disse balloner i hvert fald ikke kan være sendt op fra Andøya, hvis de skal være set så langt mod syd — især ikke, når de drev mod nord. Det forekommer også mærkeligt, at ingen myndigheder skulle være blevet underrettet om opsendelsen af en sådan ballon. Det plejer man ellers altid at gøre. HVIS det har været en ballon, lyder det heller ikke sandsynligt, at piloten fra rekognosceringsflyet ikke skulle have genkendt genstanden som værende en sådan. Rent bortset fra, at en ballon ikke „flygter“ fra et jet-fly, der kan flyve små 1000 km/t! HVIS det havde været en ballon, ville den have drejet sig i luften, hvorved lyset, der blev reflekteret fra pyramiden, ikke kan have været konstant. Nu er det naturligvis svært at sige, hvordan man har påmonteret denne pyramide — eller om den evt. har hængt under ballonen. Men under alle omstændigheder må man formode, at ballonen kunne ses til lige med pyramiden.

SUFOI har modtaget en rapport om denne observation, og den kommer fra førnævnte amatør-astronom, der iagttog genstanden gennem et 113 mm Newton teleskop, der forstørrer 100 gange.

Observatøren, der ønsker at være anonym, fortæller, at han så objektet kl. ca. 1400 3 grader vest for Polarstjernen. Han pejlede objektet ind i sit te-

leskop og iagttog den derigennem i ca. 20 minutter. Objektet bevægede sig langsomt mod nord. Af og til gav det et mindre hop eller ryk, — lige nok til, at det kom ud af fokus. Formen på genstanden var nærmest klokkeformet. Øverst glødede „klokken“ med et stærkt, gult lys. Mellemdelen syntes at være gennemsigtig, men reflekterede af og til sollyset, når genstanden bevægede sig. Underenden var der en bred kant med gul-orange lys. Lyset var overalt konstant. Objektet forsvandt opad i nordlig retning. Det blev langsomt mindre og dækkedes til sidst af en cirrus-sky. Observatøren anslår selv objektet til at være af metal og ca. 50 meter i diameter.

— — —

Månedens øvrige rapporter var fra Nakskov, København, Langeland samt fra Mosjøen, Norge. — Detektorvarslingerne var fra Skørping, Nyborg og Vejle. Sidstnævnte var fra 1961. Varlingeme peger imod en livlig nat-trafik over Danmark, idet de faldt således: 16. juni 2105, 25. juli 1818, 11. august 2230, 21. august 0322, 22. august 0050, 1. september 0428, 2. september 0005, 2. september 0300, 3. september 0220, 5. september 0240 og 6. september 0240. Måske det kan betale sig at tage på observationstur en kølig oktobernat med klar himmel?

E.J.

En udtalelse

Som meddelt i „Luforo Bulletin“ 15. september 1960, er et objekt, som man mener kredser omkring Jorden, blevet set af astronomer på Adler Planetarium og fotograferet af en flyvemaskinefabrik på Long Island. Nedenstående er det svar, et duplikeret brev, som redaktionen modtog som svar på et brev, hvori man bad om detaljer.

„Siden rumalderens begyndelse er folk i stigende grad blevet interesseret i observationer af kunstige satellitters passage.

Planetariets medarbejdere har noteret en stigning i antallet af rapporter til vor institution om objekter på himlen, der ikke lader sig identificere. Dette skyldes, at flere mennesker nu holder øje med himmelrummet, så objekter og hændelser, der tidligere er passeret ubemærket, nu bliver iagttaget.

Desværre er det umuligt for os at besvare alle forespørgsler vedrørende sådanne objekter. Imidlertid bliver alle rapporter, skrevne såvel som indtelefonerede, arkiveret, og når vi ønsker yderligere oplysninger om et rapporteret objekt, kontakter vi den pågældende observatør.

Fredag den 26. august, ca. kl. 9 formiddag, observerede vort museumspersonale et mat rødt objekt, der bevægede sig fra øst mod vest. Tilsyneladende blev dette objekt eller noget tilsvarende næsten samtidig iagttaget af både uerfarne og af professionelle observatører over hele landet. Man mener, at det objekt, vi observerede, blev fotograferet af en satellit-kontrolstation på østkysten. Ud fra disse observationer fandt man, at en bane kunne beregnes, men da rapporterne er mangelfulde, kan det ikke med bestemthed siges, at objektet er i et kredsløb om Jorden. Det højeste, vi på nuværende tidspunkt kan udtale er, at på grund af utilstrækkelige oplysninger kan objektets beskaffenhed ikke forklares“.

Robert L. Johnson,
direktør
Adler Planetarium.

Red.: SUFOI er ikke i stand til at afgøre, hvorvidt Planetariet er i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger, eller om man blot ikke ønsker at udtale sig konkret om sagen. Sikkert er det imidlertid, at mange observationer på grund af manglende oplysninger går tabt som bevismateriale. Husk derfor at følge retningslinierne som angivet på rapportskemaet. Enhver detalje har betydning, hvor lidet den end måtte synes at være. Måske er den netop det sidste led i beviskæden.

F. P.

Ved et møde i Den Amerikanske Forening for Videnskabens Fremme (AAAS) udtalte NASA lederen, Keit Glennan: „Der er en tendens inden for videnskaben, der gør, at videnskabsmændene borer sig så dybt ned i deres speciale, at de helt begraver sig, så de hverken ser, hører eller forstår, hvad andre videnskabsmænd foretager sig på andre felter“.

„Og hvad der er endnu mere alarmerende“, sagde han, „er den voksende kloft mellem videnskaben og videnskabsmændene på den ene side og alle andre fag“.

Glennan omtalte, at der er et behov for en ny slags specialist, en som kan skabe kontakt — som kan finde en effektiv måde til at skabe forbindelse mellem fysikerens, ingeniørens, humanistens og alle andre discipliners arbejde.

USA's rumforskningsprogram

Ought to be translated.

Glenn's omkredsning af jordkuglen har sat skub i USA's program for rumforskning. Fra den 1. juli 1962 bruger USA mindst 55 milliarder dollars årligt i rumforskningsprogrammet. Indtil begyndelsen af 1970'erne skal der investeres 50 milliarder dollars i rumforskningen. Desuden skal bruges 1 milliard dollars til bygning af gigantiske afskydningsramper i 8 af USA's stater.

NASA har forceret tidsplanerne:

1. Indenfor de næste 2 til 3 måneder skal Slayton kredse 3 gange om Jorden for at foretage nye observationer.
2. Indtil udgangen af 1962 skal der foretages yderligere en eller to jordomkredninger.
3. I 1963 skal en astronaut ud på 18 jordomkredninger i en større „Mercury“-kapsel. I 1963 skal et ubemandet rumskib „Gemini“ mødes i verdensrummet med en separat afskudt raket.
4. I 1964 mødes bemandede rumskibe i verdensrummet. Ligeledes i 1964 sker afprøvning af et ubemandet, tresædet rumskib „Apollo“ (måneraket) ved jordomkredning.
5. 1966. Første måneskud med „Apollo“-rumskibet ved hjælp af kæmperaketen „Saturn“ og med tilbagevending til Jorden.
6. 1967. Det bemandede „Apollo“-rumskib skal lande på Månen (ved hjælp af superraketen „Nova“ eller med en forbedret „Saturn“).

Vigtige videnskabelige resultater af Glenn's rumfart: astronauten tog ingen skade af rumstrålerne, hans reaktioner (øjne, øren, hjerne og muskler) var ikke hemmet . . . ligevægtsforstyrrelser udeblev . . . indtagelse af næring fungerede også i vægtløshedsstadiet. Men fremfor alt: den trænede astronaut er bedre end de elektriske styre- og reguleringsorganer. De næste rumskibsmodeller indeholder derfor mindre automatisk udstyr. Derfor bliver deres rækkevidde betydelig større.

UNR — Overs. Slej.

ET HALVT ÅR

Med dette nummer markeres halvdelen af Newsletters første år. Meget er blevet udrettet i løbet af denne tid. Grundstenen er blevet lagt til et informationsprogram, der rækker ud over hele verden. Dette Newsletter bliver i sin helhed, eller i ud-snit, citeret i mange lande og på disse landes eget sprog. Disse lande er: Tyskland, England, Frankrig, Belgien, Danmark, Japan, New Zealand, Australien, Nederlandene og Østrig. Også andre lande får bladet tilsendt, men bliver ikke offentliggjort i oversættelse der.

De personer, der oversætter og reproducerer Newsletter i de forskellige lande, består hovedsageligt af Mr. Adamskis co-workers (medarbejdere). De gør dette stykke arbejde, fordi de tror på det, de gør, og de forventer ingen belønning, hverken af Adamski eller af rumfolkene. I løbet af de sidste par måneder er enkelte overfladiske individer faldet bag af dansen og er blevet fjernet fra programmet. I et eller to af tilfældene skyldtes tilbagetrækningen personlige ønsker og havde intet at gøre med vedkommendes evner eller forståelse af programmet. I det store og hele udførte de deres arbejde tilfredsstillende.

Medarbejderne er frit stillet med hensyn til offentlighedsførelsen af Newsletter — i sin helhed eller i uddrag. De kan udvælge én artikel og offentliggøre den sammen med deres eget materiale, eller de kan sammensætte hele deres publikation ud fra egne materialer. De kan gøre fuldkommen, som de selv ønsker det. Rumfolkene har aldrig bedt dem udføre dette stykke arbejde, og det har Adamski heller ikke. Trods alt lever der rumfolk nok iblandt os til at udføre deres eget arbejde uden at bede om hjælp. De mennesker her på Jorden, der arbejder med spørgsmålet, gør dette, — som jeg tidligere har forklaret, — fordi de tror på dette program og er overbevist om, at de fremmer rumfolkenes anstrengelser.

Disse medarbejdere, der arbejder for det godes sejr uden tanke for personlig belønning, udgør ryggraden af dette program. Det er nødvendigt, at al arbejdet udføres på frivillig basis. Dette viser os også, hvem der er selvskevnen leder, når det drejer sig om tilrettelæggelsen af det arbejde, der snart vil blive forlangt udført af de, der beviser deres

evner og oprigtighed. I den kommende tid vil disse indviede personer have en stor opgave at fuldføre, og kun de, der har bestået de øjeblikkelige prøver vil kunne deltage i hovedbegivenhederne. Det, der sker lige nu, er kun elimineringsrunden, men længe varer det ikke, før hovedopgaverne bliver præsenteret.

C. A. Honey - Svend Larsen.

Sven Olov Larsson

Majoregatan 3 A

Forlånge 2

Filosofisk betragtet

Menneskers gamle accepterede tankemønster er verden over genstand for store forandringer. De, i forhold til andre, mindre begunstigede råber på fred og lige ret med dem, der nyder livets goder. Selv jordkloden forandrer stilling og giver efter for de påvirkninger, der udspilles på den. Der er ikke noget rædselsfuldt eller overnaturligt i denne forandring, det er en indre trang, der føles af Jorden og dens beboere, hver gang der skiftes til en ny cyclus.

Vi er i rumalderen, og mange af menneskets egoistiske anskuelser må forkastes, såfremt der skal være plads til os som medlemmer af den interplanetariske familie. Teorier vil blive erstattet med kendsgerninger, og vor opfattelsesevne vil blive udvidet til at omfatte, til mindste detaille, mulighederne for og formålet med livet.

De, der har accepteret kendsgerningerne med hensyn til besøgende fra andre planeter, er de mest ivrige efter at møde disse mennesker og spekulere nu blot på, hvordan de kan skelne de sande rummennesker fra bedragerne.

Og folk må i sandhed have lov til at spekulere, for vore nye venner vil kun blive genkendt af de, der bevidst er årvågne over for upersonlige følelser; de vil ikke blive genkendt på grund af deres udseende, for de vil være som hvilket som helst andet menneske, man ville møde på gaden, men de vil muligvis blive genkendt på grund af deres tale der vil være totalt upersonlig og uden at dømme hverken forhold eller personer.

Ikke sandt! Hvilke bedrageriske små djævle de er!

Skal vi kende rumfolkene på grund af de mi-

rakler, de udfører? Skal vi erklære en mand Messias, fordi han muligvis vandrer uskadt gennem ild eller mangedobler et stykke brød for at føde en stor skare mennesker? Nej, for der findes mange magikere, der efter alt, hvad de fysiske sanser kan dømmes, er i stand til det samme, og sagde Kristus ikke om de sidste dage, „Thi falske krister og falske profeter skal fremstå og gøre store tegn og undergøinger, så at også de udvalgte skal blive forførte, om det var muligt“. Derfor kan vi ikke udtale os om en mands identitet ud fra hans evne til at læse vore tanker eller fremkomme med magiske ord.

Rumfolkene vil kun tale om det praktiske liv — et liv, der er oprettet på Jorden, for Jorden er uløseligt forbundet med universet — et liv, der er levedygtigt her og nu, for hvis der skal være en himmel, må den oprettes på Jorden. Ingen besøgende fra en anden planet har endnu til dato lært noget fra sig, som var umuligt at efterleve i denne verden. De arbejder alle i overensstemmelse med Kosmos love, der i sig selv er praktiske. De besøgende af i dag vil ikke, lige så lidt som de besøgende fra tidligere tider, tilstille os lærdom, der er mystisk eller fanatisk, ej heller vil de have noget at gøre med følelser. De vil tale om harmonien for alt liv ved den kosmiske Faders ånde, udtrykt gennem de former, der er dannet af moderplanetens grundstoffer.

George Adamski.

(Fra side 85 og 86 af Cosmic Philosophy).

I følge Institution Smithson, Washington, kredser der 4 til 6 ukendte satellitter omkring Jorden, deriblandt den satellit, der blev gjort opmærksom på sidst i februar (1960), og som vejede 15 tons. Flere observatorier har fået øje på dem.

Det kan være nyttigt for Khrustjov at erindre, at kratere og bjerge på månen blev skabt af en naturmæssig energi, som svarer til 16.200.000.000 atombomber.

Forskeren P. Hedervari.

Syner og spøgelseser

I dag er mange mennesker klar over, at tankevirksomhed er en form for energi eller kraft. Om den universelle kraft ved vi kun meget lidt. Men vi ved, den har to bevægelsesretninger. Disse retninger er tiltrækning og tilbagekastning, og de eksisterer i alle former og alle substanser. Vi kender kraften alene på dens virkninger og handlinger. Indenfor mekanik benævnes den samme ting energi, og indenfor psykologien benævnes det tanker, følelser o.s.v.

Det er den samme type kraft eller energi, der bringer til eksistens og aktiverer atomerne, som skaber en form. Tankevirksomhedens virkelige opståen kan ikke forklares uden som en handling forårsaget ved hjælp af disse tiltræknings- og tilbagekastningskræfter. Denne form for aktivitet kaldes „law of affinity“. Vi ved ikke, hvad der forårsager visse tiltræknings- og tilbagekastningshandlinger. Vi må simpelthen acceptere den kendsgerning, at en sådan lov eksisterer, og at den forårsager, at kemikalierne på bestemte måder genskaber producerende former for energi.

Alle tanker registreres som en vibration eller frekvens i rummet, på samme måde som radiobølgerne, der kommer til Deres radioapparater i hjemmene. Alle tanker har en bestemt frekvens eller vibrationskurs, som går gennem hele universet. Det er ligesom den minutløse radiobølge, der gør indtryk på de særlige elementer, som udgør en radiomodtager. På nøjagtig samme måde modulerer tankebølgerne de kraftfelter, som eksisterer omkring hver celle og atom, der udgør alle former.

I ikke tekniske vendinger vil vi simpelthen sige, at kernen af ethvert atom har en gnist af intelligens og absorberer indtryk fra alt, hvad der foregår omkring det. Atomet eller cellen bibeholder disse indtryk ved at have sit kraftfelt let forandret af den energi eller kraft, der udgør selve indtrykket. På samme måde som en båndoptager opbevarer det indspillede ved at omdanne båndets magnetiske kraftfelt. En ordentlig modtager opspore disse omdannelser og reproducerer indspilningen. *Hver eneste celle i dit legeme, såvel som hver eneste celle i hvilken som helst anden form eller materiale, er en tankeproducerende enhed.* Det lille bitte kraftfelt rundt om hver eneste celle er omdan-

net, på samme måde som det magnetiske bånd, vi omtalte ovenfor, ved ethvert andet kraftfelt, det kommer i kontakt med. Dette betyder, at enhver celle kan blive „klar over“ eller „opfange“ oplysning „husket“ på denne måde af enhver anden celle. De atomer, der udgør det menneskelige legeme, har været brugt og brugt igen utallige gange gennem evigheden. De bærer med sig en uudslettelig fortegnelse eller erindring om hver eneste erfaring, de har mødt i hver eneste åbenbaring.

Disse forklarer mange såkaldte erindringer om tidligere tilværelser. En person kan måske modtage det indtryk, at han engang var Alexander den Store, og hans ego vil blive opløst. I virkeligheden har måske blot nogle få atomer i hans legeme engang tilhørt Alexander den Store. Disse celler bærer i sig erindringen om den tidligere tilværelse og viderebringer dem til den person, det drejer sig om. Fordi ego'et og ønsketænkning spiller en vis rolle, drejer erindringer af denne art sig hovedsagelig om kongelige familier eller berømte personer, og sjældent om hestetype eller tiggere, som dog ville være meget mere sandsynligt, når man tager i betragtning de millioner af folk af denne kategori, der har eksisteret på Jorden.

Mange mennesker er meget mere følsomme overfor indtryk end andre. De kan betræde et fremmed hjem og øjeblikkelig føle sig vel til mode, eller øjeblikkelig føle sig dårlig tilpas eller ligefrem bange. Hvilken forklaring gives der herpå?

Cellerne i huset og i alle møblerne er mættet med de holdninger og tanker, der har eksisteret indeni dem. Disse celler fungerer som lager for disse indtryk, ganske som nævnt ovenfor. Deres småbitte kraftfelter er „omdannet“ eller moduleret af de kraftfelter, der er frembragt ved tankeprocesser. Optegnelsen på disse celler er ligeså skarpt defineret, som musikken er på en grammofonplade til dit Hi-Fi hjemme.

Når De for første gang træder ind i et hus, reagerer sindet på de indtryk, det underbevidst modtager fra disse celler. Jo mere følsom, man er overfor indtryk, jo mere kraftig vil den følelse være, man får, når man træder ind. Folk, der antages at være psykiske, i modsætning til dem, der ikke er psykiske, er de, der er mere følsomme overfor disse indtryk, der eksisterer alle vegne rundt om dem. Der er intet forkert i at være „psykisk“, så længe

man blot holder benene på jorden og har en klar forståelse af, hvad det i virkeligheden er, der foregår. Endvidere er det meget nødvendigt at være i stand til at skelne mellem, hvad der skal accepteres, og hvad der skal forkastes. Vi må forkaste sådanne indtryk, der afspejler egoisme eller er skadelige for vor udvikling. Vi accepterer dem, der er ønskværdige, og som afspejler den universelle lov.

Næsten enhver har haft livagtige drømme. Selv om vi ikke kender drømmenes sande mekanisme og ved, hvordan de opstår, henfører vi dem så sandelig ikke til „åndeverdenen“ eller betragter dem som spøgelse. I disse drømme oplever vi publikum og synlige hallucinationer. Jeg kalder det hallucinationer, fordi disse stemmer og billeder kun eksisterer i drømmerens sind, og ingen andre i værelset kan se og høre dem. Når en person er faldet i søvn, er vedkommende mentalt afbalanceret og på et stadi, hvor underbevidstheden let kan overtage kontrollen over bevidstheden. Underbevidstheden producerer da drømmene, komplet med auditorium og synlige effekter.

Nøjagtig det samme sker, når en person ser et syn eller et spøgelse. I dette tilfælde er vedkommende blot ikke i en søvntilstand, men vågen, men den samme mekanisme, der producerer drømme, er aktiveret af kraftige celleindtryk i området. Man kan let se lige gennem disse spøgelse, fordi de opstår i det optiske nervesystem og overhovedet ikke bliver set af øjet.

Sådanne tilfælde er ofte forbundet med en forudgående tragedie, fordi ofret under dødskamp udsender meget stærkere indtryk end sædvanligt. Her følger et eksempel, jeg engang hørte om. På et særligt ensomt sted, blev motorkørende forskrækket over et spøgelse, der viste sig nær et farligt vejsving. En mandsskikkelse dukkede pludselig op, og panikslagne motorkørende var nær ved at forulykke i forsøg på at undgå at køre ind i den. Skikkelsen forsvandt lige før den var ved at blive ramt. Dette skete i så mange tilfælde, at „psykiske undersøgere“ kom til stedet i håb om at få synet at se.

Så kom en mand, der forstod, hvad der virkelig kunne være tale om, til stedet. Han klatrede ned ad en skrænt i nærheden af det sted, hvor synet blev set. Der fandt han liget af en mand, der var sprunget eller var faldet ned, og i faldet var

blevet spiddet på et rør, der stak op af jorden. Området var så overdækket med buskads og krat, at liget kunne have henligget i årevis uden at være blevet opdaget.

Der var tegn på, at manden havde levet en kort tid efter ulykken eller selvmordet. Og man kan sikkert forestille sig den følelsesintensitet, der har været til stede, lige før manden mistede bevidstheden og døde. Han behøvede hjælp desperat, og hans døende tanker var i høj grad optaget af hans lidelse samt viden om, at det ville være svært at komme ham til hjælp på dette sted. Den døende mands tanker gennemtrængte derefter hele området med det i det foregående resultat. De modulerede kraftfelter rundt om de i området værende atomer og celler eksisterede efter hans død og ville vedblive at eksistere, indtil de blev absorberet eller neutraliseret ved opfyldelsen af hans sidste ønske. Efter at liget var blevet fundet, ophørte spøgeriet.

Nogle af de forbikørende mennesker var så følsomme overfor celleindtryk, at de reagerede overfor den stimuli og genskabte den døde mands ønske om at påkalde opmærksomhed. Denne genskabelse ville så blive bragt op til det indre øje, nøjagtig som en drøm.

På samme måde er der visse mennesker, der er i stand til at se tidligere kærlighedspar, der er døde. Siden disse celleindtryk medfører det nøjagtige udseende, tanker, stemmer o.s.v., af de elskende, vil billedet vise sig meget levende. Jeg ønsker i denne forbindelse at fremhæve, at det ikke er muligt at kontakte afdøde ved en seance. Celleindtryk eller tidligere tanker er ansvarlige for det ene tilfælde ud af en million, der ikke viser sig at være svindel og opdigt.

Det underbevidste er i berøring med enhver erfaring, så det er ikke forbavsende, at fantastiske ting kan opstå ud fra tranceilstande. Oahspe, af John Newbrough, er en bog, der er modtaget fra indtryk på denne måde. Ingen ånder er ansvarlige for ting af denne art. Det stammer altsammen fra underbevidstheden, der har indsamlet materialerne gennem indtryk, bibragt personen gennem en levealder. Dette betyder, at materialet vil indeholde en mængde viden såvel som en mængde nonsens. Så længe vi skelner omhyggeligt ved undersøgelsen af det foreliggende materiale og ikke lader det tage magten over os, er det hele i orden. Lad altid den

sunde fornuft råde med hensyn til det, du læser og hører.

Jeg har endnu til gode at læse alt det materiale, der er modtaget i tranceilstand. Spørgsmålet er, om det er umagen værd overhovedet at overveje det. En undtagelse vil måske være Edgar Cayce's filosofi, som sammenlignet med rumfolkernes filosofi er 90 pct. korrekt. Ellers er det meste af det materiale, der modtages gennem trancer noget barnligt vrøvl, og de få gran af sandhed, der eventuelt vil komme frem, er dukket op mange gange før i andre bøger.

Da Adamski og jeg var på en foredragstur i 1958, mødte vi en kvinde, der insisterede på, at rumfolkene kontaktede hende, medens hun var i en let trance gennem et medium, der anvendte automatskrift. Som en prøve bad Adamski hende om at prøve at få et budskab fra en bestemt rummand, næste gang hun fik kontakt. Budskabet kom godt nok igennem. Så afslørede Adamski for hende, at han havde opdigtet et navn på en rummand, der slet ikke eksisterede for at vise hende, hvor let underbevidstheden kan spille en et puds. Hun blev overbevist. Ønsketænkning ligger mange gange bag tilfælde af denne art.

Dette er grunden til, at rumfolkene ønsker deres program viderebragt på et nøgternt grundlag, der følger videnskabelige, logiske retningslinier. Som jeg før har sagt, jeg har intet imod de psykiske grupper, så længe de bare holder sig fra tallerkenområdet og passer deres egne affærer. Psykisk forskning og okkultisme har intet som helst at gøre med rumfolkene og deres program. Rumfolkene er udviklet ud over dette stade for meget lang tid siden.

Jeg råder gerne folk til at sætte sig ned, slappe af og nedskrive alle de indtryk, de modtager. Dette er i sig selv ikke forkert, i virkeligheden er det ønskeligt . . . hvis vi ikke tillægger det, vi modtager, en eller anden person. Derpå skal vi skille det, vi modtager, i to grupper, det ene et produkt af vort eget følelsesliv, og det andet dele af den universelle lov. Vi kasserer den ene gruppe fuldt og helt og beholder den anden, der er i overensstemmelse med den universelle lov for nærmere studium og assimilation.

C. A. Honey - Svend Larsen.

FILOSOFI

(Læs svaret til spørgsmål 6 i dette Newsletter, da det danner grundlaget for denne artikel. Vend derefter tilbage hertil, og læs denne artikel som en fortsættelse af spørgsmål 6 og dets svar).

En dame opponerede fornylig mod mit udsagn i april nummeret, at erkendelsen (sense mind) dør med individet. Derefter fremsatte hun sin egen opfattelse af emnet, og hendes forklaring var akkurat den samme, jeg troede, jeg havde givet udtryk for. Årsagen til forvirringen var simpelthen den, at vor opfattelse af ordet „sense mind“ ikke var identisk. For fremtiden vil jeg forsøge at udtrykke mig mere klart, hvor fare for misforståelse på grund af dobbeltbetydning eksisterer.

Jeg har aldrig læst bøger om filosofi (med undtagelse af Adamskis Cosmic Philosophy), derfor er jeg ukendt med måden, hvorpå andre anvender bestemte vendinger. Til denne artikel findes min definition af ordene „sense mind“ og „subconscious mind“, som anført i svaret til spørgsmål 6 i dette nummer.

„Sense mind“ (den fysiske bevidsthed) kan adskilles i to dele, hvoraf den ene del tenderer i retning af det underbevidste, men uden rigtigt at være en del af det sande underbevidste, samt den svage, ubestemte del, der er omtalt i spørgsmål 6 og dets svar.

Underbevidstheden (den universelle bevidsthed), sommetider kaldet sjælelivet, er en del, der er i berøring med det „uendelige“, som er i stand til at huske tidligere tilværelser, og som overlever legemets død.

Hvis den fysiske bevidsthed ikke bliver kontrolleret og ego'et undertrykket bliver denne dominerende og skubber „den universelle bevidsthed“ så langt tilbage i baggrunden, at den vil være ude af stand til at udtrykke sig, som *den* person.

Såfremt døden indtræffer på dette stadi, vil „den universelle bevidsthed“ bag formen overleve, *men* har tabt alt eller næsten alt af sin identitet med den bestemte person. Alene af praktiske grunde opstår tilintetgørelsen. Individet eksisterer ikke længere. (Den sande sjæl er ophørt med at identificere sig med dette bestemte individ). „Den fysiske bevidsthed“ dør sammen med legemet. Det var dette, jeg mente med, at mennesker og dyr begge var

skabte som sjæle, der kunne forgå, medens intelligensen bag formen aldrig dør.

For at du kan overleve døden som den person, du er nu, må du opbygge en karakter, som jeg tidligere har omtalt (i aprilnummeret). Dette vil resultere i en kontrol over „sense mind“, eller „carnal mind“ (den fysiske bevidsthed), som bliver sin identitet med den kosmiske årsag og den sande underbevidsthed bevidst. Så bliver den del af bevidstheden, som stiller sig på linie med det kosmiske formål, ført over til underbevidstheden ved dødens indtræden, og det individ, det drejer sig om, husker sine tidligere erfaringer og tidligere eksistens. (Tidligere erhvervede kundskaber eller erfaringer ligger dybt i underbevidstheden hos alle mennesker).

Dette er vanskeligt tilgængeligt stof, så lad mig prøve at udtrykke mig klarere på en anden måde. Når „den fysiske bevidsthed“ er under kontrol og bliver sit sande tilhørsforhold til første årsag bevidst, kender sig selv for, hvad den (personen) virkelig er, så vil denne viden om sin identitet med dig som individet ved døden blive sammenholdt med en højere egenskab, sjælen, den sande underbevidsthed, eller hvad man nu vil foretrække at benævne det. Alt det foregående munder ud i dette: Den kontrollerede „fysiske bevidsthed“, til hvilken grad den end er blevet forvandlet (det vil sige fra sanselige til kosmiske principper) er blevet en del af denne højere egenskab. Den del af følelseslivet er blevet en del af første årsag. Det mål, vi stræber mod, er 100 pct. optagelse af den „fysiske bevidsthed“ i første årsag, via forening med den sande underbevidsthed. Den del af den „fysiske bevidsthed“, der har lært den nødvendige lektie, ligger begravet i underbevidstheden i det næste liv eller næste trin opad. Når den „fysiske bevidsthed“ er højt nok udviklet ved at blive sidestillet med sjælelivet, kommer det ud af sit skjul, og udviklede personer begynder at kunne huske deres tidligere tilværelser.

Når tilintetgørelsen af et individ indtræffer, påbegynder sjælen, der aldrig dør, den samme proces om igen med hvad der i virkeligheden er et nyt individ eller en ny „fysisk bevidsthed“. Dette er en opstigning fra bunden engang til. På en måde svarer det til „amnesia“. Den tidligere personlighed vil aldrig vågne til bevidsthed igen, den er tabt for

evigt, og en anden har indtaget dens plads. Denne form for tilintetgørelse kaldes „den anden død“ i Bibelen og er fuldstændig og endelig. Det er identitetens absolutte destruktion.

Det foregående være at betragte som en detaileret redegørelse uden at gå alt for meget i enkelt-heder. Sagt i få ord er konklusionen denne: Vi bliver født igen på højere udviklede planeter, såfremt vi fuldfører vor gerning på de lavere udviklede. Når døden indtræder bliver vi genfødt i et andet legeme enten her eller på et højere plan under hensyn til vore fremskridt.

Når vor „fysiske bevidsthed“ er helt tilpasset den universelle lov og personen er i trit med sit sande jeg, siges han at have nået til et stade, der benævnes „conscious consciousness“, (bevidst bevidsthed). Dette stade kaldes af nogle genfødsel, skønt jeg foretrækker at tænke på denne vending i den betydning, at en person har udviklet sig til et stade, hvor han vil blive genfødt på en planet, der besidder et højere udviklingstrin end vort.

Hvad mener vi, når vi siger bevidsthed og bevidst bevidsthed? Hvad er forskellen mellem „sind“ og „tanke“? Hvad er „sind“? Er det menneskelige sindelag sjælen? Alle disse vendinger vil blive klarlagt i de følgende numre, således at hver enkelt vil blive i stand til, at få den mest fuldstændige betydning ud af alt det, rumfolkene har lært os. Du vil sikkert støde på adskillige ting i disse artikler, der vil være vanskelige at fange. Er det tilfældet, så tøv ikke med at skrive og stille de nødvendige spørgsmål. Jeg vil ikke se mig i stand til at besvare brevene individuelt, men jeg skal i videst mulig omfang dække spørgsmålene ved at bringe dem og svarene her i bladet.

Meget af denne filosofi er i korte træk behandlet i Adamskis bøger om Telepati og Kosmisk Filosofi. Har du disse bøger, studér da de kapitler, der handler om de tilsvarende emner hver måned. Gå tilbage og læs filosofisektionerne i de tidligere udgaver af Newsletter lige så ofte og se, hvor meget mere du forstår nu, end dengang. Dette vil vise de fremskridt, du gør.

C. A. Honey.

Fortsættes i næste nummer.

Spørgsmål og svar

Spørgsmål nr. 1.: *Anvender folk på andre planeter en bog tilsvarende vor Bibel?*

Mrs. Edna T. Robertson,
Route 1, Moravian Falls,
North Carolina.

Rumfolkene har optegnelser, der dækker denne Jords historie gennem millioner af år. De har ingen bøger, der anvendes på samme måde, som Bibelen anvendes her. Dette spørgsmål bliver mere tydeligt forklaret i „Flying Saucers Farewell“, i kapitlet: „Hvad jeg lærte af interplanetarerne“. Se endvidere næste spørgsmål.

Spørgsmål nr. 2: *Tror rumfolkene på Gud?*

Dette spørgsmål er tidligere blevet besvaret, men så mange abonnenter har i den sidste tid stillet det samme spørgsmål, at jeg ønsker at give en mere fyldestgørende forklaring.

Naturligvis tror de på Gud. De gør endda betydeligt mere ud af det, end vi gør her på Jorden. De lever deres tro, medens de fleste jordboere nøjes med at tale om den. De har ingen specielle kirker, da deres daglige liv omfatter, hvad vi kunne betegne, deres religion. De har en god forståelse af de universelle love, så der vil man ikke finde noget skel mellem religiøs lære og daglig livsførelse, som tilfældet er her på Jorden. I Skaberens hus er der en konstant blanding af alle ting.

Med denne højere forståelse ser de menneskeheden, ikke bare som folkeslag, men som den guddommelige intelligens i en tilstand af kød og blod, ved hvilken de ingen fejl kan finde. Intelligensen findes i kernen i ethvert atom, intelligensen i hvert eneste individ (d.v.s. intelligensen bag formen) er del af den højeste intelligens. Første årsag, (Gud), den højeste intelligens, eller hvad som helst, man måtte ønske at kalde det, kan sammenlignes med et stort ocean, (når man ser bort fra, at det er bundløst), hvormed hver eneste manifestation, eller individ kun er for en dråbe at regne. På en måde vil denne vanddråbe være at betragte som en separat lille personlighed, der dog på en måde er en del af det „hele“, med evnen til at føle og lide med hele det store ocean, om ikke før, så når dens opmærksomhed udvikles udadtil. Samtidig vil oceanets erfaringer bestandig vokse, således at den enkelte vanddråbe aldrig vil blive færdig med at øge

sin viden.

Med andre ord, Første årsag kender ingen begrænsning med hensyn til fremskridt inden for sig selv. Eftersom den eneste måde, på hvilken vi kan blive opmærksom på Første årsag, er ved at betragte Første årsags virkninger, vil vi altid have noget højere og længere borte at se frem til.

Spørgsmål nr. 3: *Hvor lang tid har rumfolkene levet blandt os?*

F. N. Seattle, Washington.

Lad mig besvare dette spørgsmål ved hjælp af et citat fra „Ombord i Rumskibe“, begyndende med side 67, linie 29: Det var Kalna, der svarede: „Siden tidernes morgen, eller i det mindste“, rettede hun sig selv, „de sidste to tusinde år. Efter korsfæstelsen af Jesus, der var blevet sendt ned for at blive født i jeres verden og for at hjælpe dit folk, som andre før han, besluttede vi at udføre vor gerning på en måde, der var mindre farlig for vore udsendinge, end netop det at blive født på jeres planet. Dette blev muliggjort ved den store tekniske udvikling af vore rumskibe. Vi var i stand til at bringe frivillige ned i deres egne fysiske legemer. Disse mænd er omhyggeligt opøvet til deres gerning og modtager instruktioner med hensyn til deres personlige sikkerhed. Deres identitet bliver aldrig afsløret undtagen — og det er sjældent — til en eller anden person og med et bestemt formål, således som tilfældet var det med dig. De blander sig med deres brødre på Jorden for at lære deres sprog og levemåde. Derefter vender de tilbage til deres hjemlige planeter, hvor de meddeler os den kundskab, de har erhvervet i jeres verden. ... Der har eksisteret jordmennesker, der har forladt jeres planet ved vor hjælp, for at de kunne lære af os, og når tiden var inde, vende tilbage til jeres jordiske hjem og give deres viden videre til jer ...“. (Resten kan I læse selv).

Spørgsmål nr. 4: *Hvis vi mister bukommelsen ved genfødsel, hvorledes husker vi da, hvad vi i en tidligere tilværelse har lært?*

D.L.C., Kansas City, Mo.

Læs „Inside The Space Ships“ og begynd ved side 185. Se også side 3 i dette nummer.

Spørgsmål nr. 5: *Kan du forklare nærmere om de tilfælde, hvor UFO-aktivitet er omtalt i forbindelse med flyvemaskiners forsvinden? Er fjendtlige UFO'er indblandet?*

F. N. Seattle, Washington.

Der har aldrig eksisteret noget bevis for, at et fjendtligsindet UFO nogensinde har befundet sig i Jordens atmosfære eller i dennes nærhed. De fleste rapporter, der omtaler sådanne tilfælde, skyldes misforståelser forårsaget af frygt og/eller hysteri. Det er dog sandt, at der ved mange fly-ulykker er observeret UFO'er i nærheden af ulykkestedet. Men de er på ingen måde skyld i uheldet. Jeg må dog indrømme, at det i sjældne tilfælde er sket, at et fly er kommet så tæt på et UFO, at det er blevet ødelagt af dets kraftfelt, men dette var ikke resultatet af en fjendtlig handling fra rumskibets besætnings side. (Tilfældet kaptajn Mantell for nogle få år siden er et eksempel herpå).

I de seneste år er det næsten blevet umuligt, at noget sådant vil kunne gentage sig, da rumfolkene forsøger at undgå at komme i umiddelbar nærhed af vore flyvemaskiner. Hvad er så grunden til mange af disse ulykkestilfælde? Her er Adamskis svar fra spørgsmål 28 i hans QA booklet no. 2 i sammendrag: „Vi ved alle, hvordan en atomsky ser ud efter en eksplosion. Den sky er virkelig en koncentreret masse af energi. På sin rejse rundt om Jorden bliver den ved at omdanne sig selv med en usynlig tilstand, da den nedkaster de rester, den har samlet op under eksplosionen. Og den vil fortsætte denne tilstand. Sommetider bliver denne energi i nærheden af centrum så intens, at en eksplosion pludselig og uden varsel kan finde sted. Dette medfører et uforklarligt sonisk brag. Sommetider bliver disse energikoncentrationer synlige lige før den spontane eksplosion og ligner grønne ildkugler, der med stor hastighed farer henover himlen.“

Vi citerer igen Adamski: „Skulle et af vore fly komme i nærheden af en sådan usynlig sky, vil den enten eksplodere eller opløses, det vil se ud som om den forsvinder for øjnene af eventuelle tilskuere. Eftersom rumskibe ved adskillige lejligheder er sporet på radarskærmen, og der i visse tilfælde er optaget rapport om deres tilstedeværelse i nærheden af steder, hvor flyvemaskiner er forsvundet, er den formodning blevet fremsat, at de har kidnappet vore maskiner. Men jeg er blevet fortalt, at på grund af vore ufuldkomne detektionsapparater, er vore piloter hjælpeløse, når det drejer sig om at spore disse atomskyer. Rumfolkene ved dette og

prøver at nå frem til den koncentrerede masse så hurtigt som muligt.

„Imidlertid har der været tilfælde, hvor de først er ankommet lige efter et af vore fly er kommet ind i skyen. Under de foreliggende omstændigheder er der intet andet at gøre end at se på, fordi når først en maskine er blevet indfanget af denne kraft, kan der intet gøres for at redde maskinen og dens besætning. Dernæst opløser de den usynlige „sky“ for at forebygge yderligere katastrofer“.

Spørgsmål nr. 6: *Hvad mente du med benævnelsen „sense mind“, der blev omtalt i sidste Newsletter? Hvis vor hukommelse bliver visket ren ved genfødsel, hvorledes bibeholder man så kundskaber nok fra tidligere tilværelser til at hjælpe os i dette liv?*

D. C. Kansas City, Missouri.

Deres første spørgsmål bliver besvaret her og det andet spørgsmål er besvaret i filosofisektionen i dette newsletter, ligesom i svaret til spørgsmål 5 i sidste måneds Newsletter. Denne hukommelse bliver ikke bevidst medført af mennesker på dette udviklingstrin. Og nu det første spørgsmål.

Hvis De omtaler „bevidsthed“ og „underbevidsthed“, vil de fleste mennesker vide, hvad der tales om. Den såkaldte „bevidsthed“ er det intellekt, vi til daglig bruger til at lede vore handlinger. Den er ubestemt, svag, modtager indtryk fra sanserne og formulerer sine egne meninger. Den er undergivet usikkerhed, frygt og alle former for følelsesmæssige forstyrrelser. Fordi den er undergivet sanserne, er den kaldet „carnal mind“ af nogle mennesker, og „sense mind“ af Adamski og mig selv.

Den såkaldte underbevidsthed er i virkeligheden ét med den kosmiske intelligens bevidsthed. Siden det er menneskets „sjæl“, som bygger og bevarer legemet, refererer vi sædvanligvis til den som „bevidstheden“ (conscious mind). Fordi folk i almindelighed ikke er kendt med denne definition, vil jeg fortsætte med at kalde den underbevidstheden, men med den foroven omtalte dybere mening, Jeg vil også anvende betegnelsen „sense mind“ fra nu af. Lad mig slutte dette svar med et citat fra Adamskis bog „Cosmic Philosophy“:

For at bringe os selv i en tilstand af mere omfattende bevidst opmærksomhed, må vi transformere kontrollen fra den „fysiske bevidsthed“ til den alvidende „universelle bevidsthed“, og ved at gøre

dette transformerer vi legemet til dets rette tilstand. De universelle tanker, vi nærer i vort sind, fremkalder tilsvarende tilstande i os. Hvis vi ønsker at vokse i bevidst opmærksomhed over, hvad vi i virkeligheden er, må vi placere de forbigangne tilstande, som alt har tjent os på deres rigtige sted, og gøre fremskridt i et ubegrænset væsens umådelige forståelse.

Når vi kender os selv, og ved hvad eller hvem vi er, må vi holde fast på det, vi ønsker, og fjerne de tanker fra den „fysiske bevidsthed“, som vi ikke ønsker. Vi er bestemte til at opnå resultater, hvis det, vi ønsker er det rigtige for os netop på dette tidspunkt. Er det derimod ikke tilfældet, vil vi få det, vi behøver, til den rigtige tid. (Når du har læst dette, læs så videre på den side, der er viet filosofien).

Spørgsmål nr. 7: *Vil dit Newsletter dække yderligere oplysninger fra Adamski, og vil han skrive flere bøger?*

E. O. Merritt Island, Florida.

Dette afhænger fuldkommen af Adamski selv. Måske han vælger at meddele yderligere oplysninger til dette Newsletter, måske ikke. Det er min opfattelse, at han er i gang med at skrive en ny bog.

Spørgsmål nr. 8: *Kan du give nogen oplysninger om den kosmiske komandoorden? Er der „Lord Gods“, „Lords“, „Gods“, o.s.v.? Har hver planet sin egen Gud, eller hvorledes forholder det sig?*

E. F. Plummerville, Arkansas.

Der eksisterer ingen titler og ingen kommandoordener. Dette forekommer kun i den mytologiske litteratur. De højere udviklede planeter følger alle de universelle love. De behøver ikke nogen til at fortælle sig, hvad de skal gøre. Skønt hver af disse planeter har en forsamling af repræsentanter udvalgt fra hver livsstilling, har de meget lidt brug for et lovgivende kontrolorgan. De arbejder alle for fælles bedste for alle mennesker.

De fejlagtige benævnelser som Lords Gods, Lords o.s.v. blev publiceret i Oahspe og siden hen udspredd gennem den psykiske litteratur. Oplysning modtaget i en tranacetilstand indeholder mere usandhed end sandhed og kan ikke godtages som autentiske oplysninger uden bevisførelse gennem andre kilder. Grunden hertil er den, at sådanne oplysninger kommer fra personers underbevidsthed, og er baseret på, hvad disse personer tidligere har læst,

hørt eller diskuteret. Der er i tidens løb blevet skrevet tykke bind indeholdende oplysninger, der er foregivet at være skrevet af ophøjede mestre. Siderne 3, 4 og 5 i dette nummer vil vise, hvorfra sådanne oplysninger i virkeligheden stammer. De små stykker sandhed, der kommer igennem i sådanne øjeblikke, narrer mange til at acceptere hele budskabet som autentisk og som stammende fra en eller anden mester, eller universal tanke. Vi er nødt til at gøre op med os selv, om vi ønsker autentisk nøgtern oplysning af rumfolkene, eller om vi ønsker at klamre os til gammel overtro. Mange, ja, i virkeligheden de fleste tallerkengrupper ønsker at klynge sig til psykiske fænomener, og bekæmper som sådan i virkeligheden rumfolkenes sandhed. — Som Adamski så mange gange har sagt: de er tavshedsgruppens største aktiv.

C. A. Honey - Svend Larsen

Et spørgsmål i rumprogrammet er stadig et mysterium. Det er de „ildfluer“, som oberst John Glenn beskrev at have set over Stillehavet ved solnedgang. Major Titov har rapporteret det samme fænomen, med undtagelse af at han kaldte dem „fluorescerende pletter“. Han meddelte, at han antog dem for at være af samme oprindelse som dem, oberst Glenn havde set, men de benægtede begge bestemt, at den af de amerikanske videnskabsmænd opstillede teori om, at der kunne være tale om maling, der rendte ned fra kapslen, kunne være korrekt. De mente begge, der kunne være tale om små mængder brændstof fra styreraketterne. Hertil kan bemærkes, at der ikke kunne være tale om styreraketter, da Adamski rapporterede det samme i 1955.

C. A. Honey - Svend Larsen.

Cosmic Science

Fortsat.

Spørgsmål nr. 86: *Hvad har rummenneskene fortalt Dem om deroer og teroer, som de er beskrevet af visse forfattere?*

Svar: Rummenneskene har udtrykkeligt sagt, at der ikke lever nogen menneskerace i Jordens indre

eller for den sags skyld i nogen planets indre. Med de videnskabelige instrumenter vi har i dag, kunne en sådan race ikke forblive uopdaget. Husk, undet internationale geofysiske år anvendte videnskabsmændene redskaber, som er i stand til at måle forholdene i vor planets smeltede indre. Eftersom denne forskning finder sted overalt på kloden, tror de så, det er muligt, at sådanne „kolonier“ kunne forblive uopdagede?

Tænk Dem nu lige om et øjeblik. Vi ved alle, at mennesket ikke kan leve uden luft. Selv i vore dybe miner er det nødvendigt at pumpe frisk luft ind i skakterne uafbrudt, til de mænd, der arbejder der. Hvordan skulle så folk kunne leve i Jordens „indvolde“?

De eneste „deroer“ og „teroer“, som kan findes, er de, der er selvbedrag fostret af en egoistisk fantasi. Under omstændigheder hvor unaturlige forhold hersker som f. eks. mangel på ilt eller udsættelse for visse gasdampe, er der til tider en tendens for sindet til at blive påvirket til det punkt, hvor det vil acceptere fuldkommen absurde ideer som virkelige.

Vi ved alle, hvordan delerium tremens udarter sig, og at hallucinationerne er yderst virkelige for patienten.

Den mest overbevisende forsikring, vil ikke overbevise ham om, at de „slinger“, han ser, ikke eksisterer. Det er under lignende perioder af mental usikkerhed, at sindet accepterer næsten en hvilken som helst ide, der bliver præsenteret for det.

Videnskabsmænd er netop begyndt at fatte sindets muligheder og indrømme, at det er udsat for mange misforståelser grundet manglende forståelse af selvet. Dette er den eneste logiske forklaring for ting som „deroer“ og „teroer“. Og lad mig endnu en gang minde Dem om, at vore instrumenter med sikkerhed ville afsløre deres tilstedeværelse, hvis de eksisterede.

Umuligheden af at transmittere budskaber uden at blive opdaget af de myndigheder som tildeler frekvenserne, taler for sig selv.

Nej! Der bor ingen mennesker dybt inde i vor planet, som kontrollerer de menneskers skæbner, som lever på overfladen.

Lad os bruge vor sunde fornuft, når vi skal vurdere alle disse ting. Gud har givet os en hjerne. Lad os bruge den intelligent.

Hvordan skal livet leves? Skjulte engelske højskole-tanker

Ought to be translated

I det engelske blad News Chronicle skriver bladets landbrugsmedarbejder Laurence Easterbrook følgende:

„Jeg er ganske klar over, at videnskabsmænd er meget betydningsfulde personer, og at vi behøver flere af dem, ganske særligt i vore skoler og universiteter. Vi lever i videnskabens tidsalder, så vil vi holde en plads blandt de ledende i verdensudviklingen, så må vi i nogen grad holde os på højde med det moderne.

Vi har imidlertid en tilbøjelighed til at forbinde „Videnskab“ med forestillinger om kemiske og fysiske laboratorier, og når det går højt, med emner om biologi og botanik.

„Videnskab“ betyder i virkeligheden at finde ud af og forvise sig om „Sandheden“ — og derfor omfatter den hele området af menneskelig udfoldelse, også religion, lægekunst og den i øjeblikket mest forsømte af alle videnskaber: Læren om, hvordan livet skal leves.

Sandheden kan findes andre steder end i laboratorier og på forsøgsstationer. Vi kan blive hjulpet i vor søgen, ikke blot af filosoferne, men af historikerne, præsterne, kunstnerne og digterne . . .

Digterne kan i deres inspirerede øjeblikke åbne døre for os på en måde, som ingen andre kan. — Hvor videnskabsmanden (i ordets begrænsede betydning) har en tilbøjelighed til at se på tingene i småstykker og iagttagende neutralt udefra, har kunstneren og digteren ofte den gave at se tingenes helhed indefra.

De kan derfor i et glimt af visdom udtrykke en side af sandheden, som filosoferne ville behøve flere bind til at udtrykke. Således f. eks. i verset:

*Alle stier er af hans fødder bestrådt
hans hjerteslag pulser i det altid bølgende hav
hans tornekrone er at finde i hver torn
hans kors i hvert et træ.*

Vi har så travlt i øjeblikket med at tjene penge og fremstille varer, vi kan sende bort til andre folks brug, at vi er begyndt at se på videnskab som en hjælp i det økonomiske liv snarere end som sandhedssøgning, og dette er ved at få en uheldig indvirkning på videnskabsmændene selv.

Det hæmmer det store overblik og de, som søger den rene viden for dens egen skyld, og fremmer den anvendte videnskab, som ikke så meget er sandhedssøgning, som svaret på en bunden opgave. Vi er med andre ord på jagt — ikke efter vejen, men efter genveje til begrænsede mål.

Man behøver kun at se på det amerikanske undervisningsvæsen, som synes opbygget på denne ide, for at se, hvor illusorisk, for ikke at sige katastrofal, en sådan fremgangsmåde kan være.

Var jeg en millionær og i tvivl om, hvad jeg skulle gøre ved mine millioner, så ville jeg oprette en skole i forbindelse med et af universiteterne (helst Oxford) hvor ingen naturvidenskaber skulle læres, men kun humaniorum. Og jeg forestiller mig, at jeg ville holde 100 pladser åbne for unge, som aldrig har taget eksamen af nogen art. De skulle udvælges på grund af deres karakter og efter den slags prøver på handlekraft og foretagsomhed, som i sin tid producerede den rette type til flåden. — Vi behøver ikke at søge længere tilbage i historien end til Sir Winston Churchill for at forstå, hvor meget vi skylder dem, der var deres gymnasie læreres fortvivlelse.

Selv det mest flygtige blik på vort samfund i dag, — med sine læderjakker-problemer, den voksende bølge af lovløshed og vold, sin almindelige formålsløshed og sin næsten sygelige utilfredshed — vil vise, at der behøves mere til at gøre os lykkelige end lønforhøjelser og større profit. — Det er så sandt, så sandt, at mennesket lever ikke af brød alene. Det er derfor, vi står i fare for at blive fattige på kunsten at leve midt i vor materielle overflod.

Det er ikke, fordi nationen er blevet fordærvet. Det tror jeg ikke. Vi er de samme, som vågnede til store højder af død under to frygtelige verdenskrige, og vi ville møde udfordringen igen, om den skulle komme. Er det da således, at høj moral og åndelige fremskridt kun viser sig under forfærdelige krigstilstande. Jeg kan ikke tænke mig, at det er Skaberens plan. Det er mennesket, der ved misbrug af den frie vilje har forkludret tingene så slemt i dette århundrede med før uhørt overflod.

Der opnås imidlertid intet ved at svælge i selvbebrejdelser. Ved indrømmelsen af, at vi ikke har andre end os selv at takke for tilstandene, er vi ved at tage de første skridt til at rette dem. For

har den frie viljes misbrug bragt os i uføret, så kan den rette brug af den frie vilje bringe os ud af det igen.

Krig skaber foregangsmænd hele vejen ned igennem samfundet, fra statsministre og ned til korporaler. Krig bringer også selvdisciplin og følelsen af at tjene noget, der er større end en selv. Dette kan også gøres i fredstid, dersom vi virkelig vil det. Hvis man kan overbevise folk om, at de må være rede til at dø for England, så skulle man også være i stand til at fylde dem med ønsket om at leve for England.

Dette er efter min ringe mening ikke et spørgsmål om at få dem til at antage denne eller hin politiske patentløsning. Det er en langvarig og tålmodig opbygningsproces, begyndende i hjemmene, fortsat i skolerne og universiteterne, og som også har sin plads i ethvert kontor og værksted. — Men det mest nødvendige er, at vi forud må have et klart udtrykt billede af, hvad det er for et samfund, vi vil forsøge at bygge, således at vi alle kan samarbejde om at nå målet.

Jeg ser for mig en verden, i hvilken vi er lykkeligere, fordi vi har lært ikke straks at kræve ethvert tilfældigt ønske opfyldt, — hvor vi er frie, fordi vi har lært, hvordan vi skal holde selvdisciplin, og hvor vi er tilfredse, fordi vi lever fredeligt sammen med vore omgivelser; — og hvor vi er store, fordi vi har set og forstået så meget af skabelsens vinduer, at vi er blevet virkelig ydmyge. En kristen verden i den mest vidtfavnende betydning, dette udtryk kan gives, hvori Gud har sin plads, såvel som Cæsar.

Intet står imidlertid stille. Videnskaben er netop begyndt at antyde for os de umådelige kræfter som ligger i de uahåndgribelige sider af menneskets natur. Det er ikke kun en civilisation med verdensomspændende fjernsynsapparater og vaskemaskiner, som vi ser frem til. Vi har været børn blandt alt dette legetøj længe nok.

Det er et nyt rige af tanke og ånd, som ligger forude, hvor materielle ting er menneskets tjener i stedet for dets herre.

Det kan ikke være en kultur, der påtrykkes os ovenfra. Den må undfanges i vore individuelle hjerter og vokse i forhold til vor kollektive visdom.

Men til at vise vejen behøver vi dem, der forstår at udtrykke det, at vejlede og forklare. Og i øje-

blikket synes vi ikke at beskæftige os med at producere sådanne folk“.

Flensborg Avis, 15. september 1960.

Ufologien som naturvidenskab

(Ought to be translated).

Så længe SUFOI har bestået, har vi arbejdet efter den naturvidenskabelige linie, men gang på gang er det fra vore modstanderes side blevet påstået, at SUFOI hverken har noget med natur eller videnskab at gøre, at vi blot er en flok blåøjede fantaster, der ikke aner, hvad vi taler om. Jeg vil derfor gerne fortælle lidt om naturvidenskab og SUFOI contra den ortodokse videnskab.

Det moderne verdensbillede, som det er fremstillet af den ortodokse videnskab er ikke, som mange tror, et fast indrammet billede, men et meget elastisk begreb, der ændrer sig fra dag til dag, ja, i vor hektiske tidsalder næsten fra time til time. Hver eneste lille oplysning satellitter og andre videnskabelige instrumenter skaffer vore videnskabsmænd, belyser andre og nye sider af dette verdensbillede, derfor forandres dette billede til stadighed.

Fundamenterne i verdensbilledet er et sæt naturlove, såsom loven om tyngdekraften, om himmelmekanikken, om inertiloven, om universets opbygning o.s.v. Alle disse love er opstillet af videnskabsmænd fra Platon og op til Niels Bohr. Virkningerne af disse love kender vi alle, men årsagerne er det vel de færreste, der kender, og det er det område, der kaldes *naturvidenskaben*. Såfremt alting var klippefaste kendsgerninger, var alting såre enkelt, men det er det netop ikke. I så fald var Jorden flad som en pandekage, Solen, planeterne og stjernerne drejede sig om Jorden, der var universets midtpunkt, fjerne galakser var lysende tåger af gasarter, afstandene i universet ville være meget mindre, o.s.v. Alt dette og meget mere har man tidligere brugt til at „opbygge“ billedet af universet — og det viste sig senere at være galt. Hvad gør man så i dag, er man blevet klogere med tiden?

Både ja og nej. Der findes to typer af videnskabsmænd i dag, den moderne, åbenmundede, formodsfrie type — og den gamle forbenede. Desværre har vi en hel del af de sidste — og de gør mere skade end gavn. Vi kender alle typen, specielt vi indenfor SUFOI. Det er den type, der affærdiger

alle spørgsmål med ordene „vås“, „sludder“ og „fantaster“. Det er fantasiløse videnskabsmænd, der betragter det, de tror at vide, som klippefaste kendsgerninger — hvad det hver eneste dag viser sig, at det ikke er. Specielt astronomerne har en hel del eksemplarer af denne race. De ved alt om universet og forholdene derude, temperaturer, vindforhold, atmosfærens sammensætning eller mangel på atmosfære, plantevækst og dyreliv, og selvfølgelig ved de alt om intelligent liv — eller mangel på samme.

Men hvor mange af dem har været deroppe med et termometer eller prøvet at trække vejret på en anden planet? Hvem af dem har sat sig på en lavbevokset sten i Mars' ørkenområder? Hvem af dem har stået på Venus og set ud over de kogende have? Ingen af dem. Men hvor har de da deres viden fra? Ved hjælp af instrumenter, der fortæller dem disse ting — temperatur, fjernmåleinstrumenter, spektralanalyseapparater etc. Det eneste videnskabsmændene har at arbejde med — endnu da — er lyset fra disse fjerne planeter, stjerner eller galakser. Hvor nøjagtige er da disse apparater? Lad os tage det vigtigste af dem alle, nemlig spektralanalyseapparatet. I dette apparat føres en lysstråle fra den pågældende planet eller stjerne gennem en prisme, hvorved lyset opdeles i spektrets farver, men i dette farvebånd findes der forskellige lyse og mørke linier — de såkaldte frauenhoferske linier. Hver linie repræsenterer et grundstof, og hvert grundstofs linie har sin ganske bestemte plads i spektret. Dette er fuldt korrekt og kan efterkontrolleres i ethvert laboratorium. Men er der ikke en vis forskel på en prøve i et laboratorium, hvor man på en afstand af måske 10 mtr. forbrænder et stof i en buelampe eller lignende og analyserer dette lys, og så det billede, der tegner sig ved en analyse af f. eks. Venus. Her er der tale om lys fra Solen, der tilbage lægger millioner af kilometer, indtil det rammer Venus, ja, ikke engang Venus-overfladen, men skydækket omkring Venus derfra reflekteres gennem universet ned til Jorden, hvor det passerer gennem jordatmosfæren, for endelig at nå spektralanalyseapparatet. Det siger sig selv, at dette giver en mængde unøjagtigheder og usikkerhedsfaktorer, selv om man korrigerer resultatet ud fra den indflydelse, man mener Solen og atmosfæren har.

Den moderne videnskabsmand siger da også, at

dette blot er arbejdshypoteser, men ikke kendsgerninger — det er nemlig ikke kendsgerninger, før vi selv har været deroppe. Den moderne åbenmundede videnskabsmand ved udmærket godt, at der kan skrives tykke bøger om det, man ved — endnu tykkere om det, man tror, men at der ikke findes papir nok til at trykke det, man ikke ved.

SUFOI's naturvidenskabelige forskning bør derfor arbejde med de arbejdshypoteser, vort arbejde giver os, nemlig den uomtvistelige kendsgerning, at der i vor atmosfære færdes et eller andet, der er i stand til at accelerere til enorme hastigheder på få sekunder, der har hastigheder, vore raket- og rumskibskonstruktører kun drømmer om, der kan stå stille på samme plet i timevis — fritsvævende i luften, der lyser med de karakteristiske farver i de specielle intensive lys, vi kender fra tusindvis af rapporter, der bringer uro i Jordens magnetiske felt, der ofte når en radioaktiv udstråling, der udfører manøvrer, der tilsyneladende går imod de naturløve, vi kender, der udfører intelligent-prægede manøvrer, når de er i nærheden af fly eller lignende, der kan fotograferes — fanges på radarskærme og ses visuelt med det blotte øje, der tilsyneladende er af metallisk udseende, der har næsten ensartet udseende med få variationer, der tilsyneladende har vinduer, der opfører sig ens, hvadenten de ses over Sydafrika, Australien, USA eller Danmark.

Det er, hvad vi ved, og det er kendsgerninger, der er bekræftet af i tusindvis af rapporter, hvoraf en meget stor del er rapporteret af virkelig kompetente personer, som militærpiloter, civilpiloter, radarpersonel, politi og videnskabsmænd. Det er kendsgerninger, ingen tør eller kan bestride — og det er det, der er hele grundlaget for UFO-forskningen.

Jeg har stadig ikke sagt noget om, at dette er rumskibe fra andre kloder — vi ved blot, at det er noget, der er der. Men så dukker uvilkårligt det næste spørgsmål op — hvad er det så? Hvad er en metalkinnende genstand af ensartet form, forsynet med vinduer og farende af sted over himmelhvelvet med en fart på det 3—4, ja, mangedobbelte af vore raketter, der styrer så elegant og let som nogen flyvemaskine, der kan stå stille på himlen for atter at stryge afsted op i himlen med enorm fart? Er det et „typisk meteor“, — eller en meteorologisk ballon, eller en flok grågæs? Folk, der vil tro det,

skal have lov til det — de kan roligt sove videre i deres tornerosesøvn, men alle vågne eksemplarer af den menneskelige race må dog begynde at tænke selv — ja, det gør somme tider ondt at tænke selv — men hvor ville det være vidunderligt, og hvor ville verden være dejlig at leve i, hvis folk selv tænkte, i stedet for at få en færdigsyet mening for æret af fjernsyn, presse og det udefinerbare uhyre, der kaldes folkeopinionen.

Som professor Hermann Oberth sagde engang: „De flyvende tallerkener kan kun være enten et for os fuldstændig ukendt naturfænomen eller rumskibe fra andre planeter — og jeg som tekniker holder mere af den sidste version end af den første.

Men såfremt de flyvende tallerkener er rumskibe, da må vi revidere vor opfattelse af mangt og meget, for selvtølgelig kan det ikke være rumskibe og andre kloder, såfremt vore naboplaneter er ubeboelige, og det nærmeste nabosystem er $4\frac{1}{2}$ lysår borte, d.v.s. 42,58 billioner kilometer borte. En raket med en hastighed af f. eks. 50.000 km i timen, ville altså være ca. 1000 år undervejs — hver vej. Men så kommer kernespørgsmålet — er de oplysninger, vi har fået fra den ortodokse videnskab korrekte — og er der ukendte faktorer med i spillet?

Her er det, at vor naturvidenskabelige forskning kommer ind i billedet. Det første, vi må kaste os over, er vore naboplaneter. Her er nøgleordet „spektralanalyse“. Den har man allerede fundet ud af, er mangelfuld — og de resultater, man kommer til, er også forskellige, alt efter hvornår og hvorfra analysen er foretaget. Venus f. eks. har ifølge astronomihåndbøger af anerkendte astronomer og meddelelser i den seriøse dagspresse henholdsvis ingen ilt i atmosfæren, ingen vanddamp i atmosfæren, vanddamp i atmosfæren, tør orkenoverflade, kogene havoverflade, sandskyer, vanddampskyer, ammoniak og svovldampskyer og plasticskyer. Så der er rigtignok noget at vælge imellem — og det er den slags „kendsgerninger“, videnskaben bruger som arbejdshypoteser. Hvad temperaturen angår, da svinger den i de forskellige tilgængelige håndbøger fra 70 grader C til ca. 200 grader C. Med skydække, mener man henholdsvis, at det tætte skydække isolerer og holder solstrålerne borte, delvis at de isolerer og holder på varmen. — Jeg spørger blot — hvornår er det varmest om sommeren? Når det er skyfrit, eller når det er overskyet?

Vælger vi studiet af de fjernere solsystemer, da må vi sætte os lidt ind i Einsteins relativitetsteori og specielt hans førende feltteorier. Da opdager man hurtigt, at man sandsynligvis ikke kan operere hverken med vore afstandsbegreber, tidsberegninger eller hastighedsbegreber. Hvorfor så sige, at det tager 10.000 år at nå det nærmeste solsystem med en raket, når hverken mål-enheder, kilometer, lysår, time, år eller nogle af de andre begreber, vi opererer med, kan bruges i den form, vi har den. Vi glemmer nemlig én ting: at alt det, vi bruger, har og tænker på, er bundet til Jorden og ingen gyldighed har, når vi forlader denne, da træder helt andre begreber i stedet. Einstein har forlængst fortalt os dette — men vi fattede det ikke — men inden længe tvinges vi måske til at fatte det — Gagarin, Titov og Glenn har sikkert alle fattet, at der er meget, meget, vi endnu ikke ved om universet.

Men de oplysninger, vi indsamler og bearbejder, må være korrekte, for en skønne dag tvinges videnskaben til at bearbejde de samme ting — de må da æde det i sig, som de i dag benægter, og da må vi kunne give dem de første oplysninger at arbejde videre på, de oplysninger der i dag hober sig op i UFO-arkiver verden over. For som professor Oberth sagde: „Videnskaben kan først tage sig af sagen, når beviserne er store nok og de ved, hvilke specialister, de skal sætte ind på den — indtil da må amatørerne arbejde med dette“.

Dette er vore amatør-naturvidenskabsmænds opgave — og det er den, vi prøver at løse efter bedste evne og med de få midler, vi har til vor rådighed. Vi beder ikke om store laboratorier og teleskoper, blot om lov til at arbejde i fred; og har pressen, videnskaben og offentligheden ikke lyst til at støtte os i dette arbejde, da kan de lade være — men de skal ikke gøre grin med den største opgave i vor tidsregning — at forberede vejen til en forståelse af det univers, vi blot er en lille del af — blot fordi de intet forstår og ikke gider tænke over, hvad det hele i grunden er. En dag bliver de klogere — men da er det måske forsent.

L. E. P.

At bedømme et menneskes modenhed efter dets alder er i sig selv en umoden tankegang.

Et forord til min »tilståelse«

Ought to be translated.

Dr. Leon Davidson har udgivet cirkulærer og artikler, hvori det blev påstået, at alle Adamski-kontakterne ikke var andet end en mægtig spøg, som Centralkontoret for oplysning havde haft for med ham, antagelig med stor udgift for det offentlige.

Første gang, da disse beretninger fremkom, antog jeg dem for en spøg, ude af stand til at tro, at nogen som helst (ikke engang en amerikansk doktor), der havde sin fulde forstand, kunne finde på det. — Nu gentager dr. Davidson tilsyneladende sine uhyggelige påstande og er yderligere overbevist om, at C. I. A. stod bag offentliggørelsen af: „Flyvende Tallerkener er landet“.

Jeg føler, at den eneste passende måde at behandle en meningsløs, absurd påstand på, fremført med en passende højtidelighed, er at svare med passende højtidelighed og urimelig absurd.

Derfor vedfølger jeg følgende „Tilståelse“ i et forsøg på at vise, hvilke tekniske og andre vanskeligheder sådan en spøg ville have medført. Jeg kunne også have tænkt mig, at denne „Tilståelse“ skulle have stået alene med sine mangler, uden en omhyggeligt udarbejdet indledning, og da jeg stoler på læsernes humoristiske sans, vil jeg behandle den for det, den er værd — et muntert svar på en grel påstand. Men, ak, hvis jeg gjorde det, så ville den komme i hænderne på redaktørerne af „Uranos“ og andre små, travle bævere, som går i detaljer og som tager sig selv så fortvivlende højtidelige, at de ikke kan „se skoven for træer“, eller det ville komme i hænderne på andre, som på forkert måde ville citere uddrag uden sammenhæng som bevis på, at jeg havde vendt mig mod Adamski. (En ældre herre, som snarere er steget i min agtelse).

Midt i den storm af breve, som fulgte fremkomsten af „Flyvende Tallerkener er landet“, var der et fra Randall Stephens, som fortalte os med stor autoritet, at det ikke var flyvende tallerkener, men „elektromagnetisk energi“. Min forlægger, Wavney Girvan, som har en velsignet, humoristisk sans, skrev øjeblikkelig en undskyldning for sin fejltagelse, idet han lovede at omdøbe bogen til: „Elektromagnetiske hvirvelstrømme er landet“, hvorpå til vor forbavelse, ordrene på denne nye titel begyndte at strømme ind på vort kontor. Således ser De, at

på denne planet må man være forsigtig med de nysgerrige, før man giver sig af med en lille spøg. Som tingene er, tror jeg, at der findes nogle, som betragter det følgende som et evangelium.

Her er så Desmond Leslie's tilståelse til Dr. Leon Davidson. — Så har vi fundet ud af det tilsidst. Spillet er tabt, mystifikationen er blevet afsløret af en strålende videnskabsmand. I otte år har vi med held bedraget verden, indtil Dr. Davidson gennem en snild og logisk udredning opdagede vor skyldbevidste hemmelighed. Ja, det er lige, hvad Davidson siger. Jeg svindlede med det hele for at narre Adamski. Jeg er medlem af C.I.A., af S.M.E.R., af W.L.O.G. og er i besiddelse af en af de sjældne „Inderkreds“ medlemskort til L.T.P.'s M.R. afdeling. Jeg var en af mændene i sort, som fik Bender til at tie. I almindelighed går jeg kun med sort tøj til bryllupper og begravelser. I 1949 blev det besluttet at narre Adamski og et tæt net af godt sammenknyttede enheder samledes om at narre ham.

For at finansiere foretaget fik vi gennem S.N.C.F. og Banco d'Espirito Santo i Rom et lån på 800.000.000 lire garanteret af Bank of Nebraska imod sideløbende fremtidige rettigheder på den endnu ikke skrevne bog: „Flyvende Tallerkener er Landet“, som skulle blive en bestseller. — Et hold tegnere og indendørsarkitekter fra 20th. Century Fox tilbragte adskillige måneder med omhyggeligt at konstruere, indtil mindste detalje, de to store „moderskibe“, som Adamski brugte på sine forskellige „rejser“ i rummet. Disse skibe, som hver var 4000 m lange, forlod aldrig Jorden, men var anbragt i en ikke mere benyttet Canyon i en afgrænset del af den californiske ørken og blev i almindelighed demonteret om dagen, for at nysgerrige turister ikke skulle opdage dem. Når de ikke var i brug, fandtes der kun en opsynsmand, en Mr. Edward Burbage fra Montaulk, Long Island, hvem det også var pålagt at tilberede de særlige „rumdrikke“ fra en gammel opskrift, som havde været i hans familie i generationer. Når drikken var „moden“, som den gamle „moonshiner“ i Horseneck Falls sagde, gav mr. Burbage tegn til os, at nu var det på tide at sende bud efter Adamski. Moderskibet blev så samlet igen og en vogn blev sendt til Nek Clark Hotel i Los Angeles, hvor Adamski, ivrig efter modtagelsen af vort telepatiske budskab,

ventede på os og tænkte på at få mere af opsynsmandens himmelske destillat.

Adamski ankom sædvanligvis omkring midnat, godt fyldt med sort kaffe, æbletærte og coca-cola for at være i en tilstand af interplanetarisk ærbødighed. Når vi var kommet ombord i den „flyvende tallerken“, blev det kostbare stereo-optiske udstyr, som jeg havde konstrueret, hjulpet af professor Huttle Glank fra Glengathar Worsted Lane, East Grinstead, England, sat til et system af glidere. Film og linser kunne på gulvet vise, hvorledes det så ud på en interplanetarisk flyvning. Engang blev der trykket på en forkert knap, så et billede af Phenix, Mich., set fra 180 m højde, kom frem på en af vore såkaldte ture omkring Månen, og det skabte forvirring og fejltagelser i hans ellers så udmærkede bevisførelse. Det lille pelsklædte dyr, han påstår at have set i dette kritiske øjeblik, var i virkeligheden en besøgende fra Chicago, som var ved at forlade en af spillebulerne ad bagdøren. Ved en anden lejlighed erklærede Adamski, at Jorden, når den blev set fra rummet i 32.000 km's afstand (det fortalte vi ham) havde en størrelse som Solen, når den står lavt på horisonten set fra Jorden. Det skyldtes hovedsagelig, at det *var* Solen, som stod lavt på horisonten lige ved daggry, og mr. Burbage blev temmelig urolig for sine forsyninger af „Neptuns Nektar“, som vi dengang havde døbt den.

Jeg vil aldrig glemme det første forsøg på at narre Adamski. Det fandt sted den 20. november 1952 i Desert Center, da førstemanden i vor special-uddannede gruppe, iført en skidragt fra Lillywhites, med held gennemførte en samtale med Adamski ved hjælp af tegnsprog og blev på afstand i kikkert iagttaget af damerne Wells, Mc, Ginnis, Williamson, Bailey o.s.v. Jeg, som iagttog mødet så meget, som jeg turde ved korte glimt gennem vinduet i tallerkenen, var meget bange for, at Adamski ikke ville tro sine egne øjne. Herfra løjerne med fremhævelsen af fodsporene.

Det var den første tallerken, vi havde bygget, og sæderne var ikke alt for komfortable. Der var ikke noget blikkenslagerarbejde, og jeg var bange for bankens trussel om at ville have lånet tilbagebetalt før planen med at narre Adamski var halvvejs færdig. Det var med betydelig lettelse, at jeg åbnede lugen og lod vor gruppeleder komme ind igen og hæve os op hurtigst muligt (lynhurtigt, rapportere-

de vidnerne bagefter). For det tilfælde, at De undrer Dem over, hvorledes sådan et apparat var i stand til at svæve 2 m over jorden i den time, interviewet varede og derpå efterligne hurtigt bortflyvning (noget, Dr. Davidson har oversat) er svaret let: Tallerkenen, som var lavet af træ og lærred, var ophængt i meget tynde wirer fra moderskibet, som svævede 3—4000 m eller mere ovenover.

Desmond Leslie. — Oversætter Jacob Jensen.

Sovjet astronom gør en opdagelse

Ought to be translated.

Sovjet astronomen, Nikolai Kozyrev, opdagede eksistensen af kvælstof og ilt i atmosfæren omkring Venus. Kozyrev's oplysninger blev bekræftet af den britiske astronom Warner, der også studerede atmosfæren omkring Venus.

Nikolai Kozyrev's arbejder har ført til en anden opdagelse, nemlig at de luftarter, der findes i Venus' atmosfære er de samme, som der findes i vor egen atmosfære, hidtil har det jo som bekendt været hævdet, at Venus' atmosfære bestod af luftarter, som umuliggjorde enhver form for liv.

Nu, da vi er begyndt at studere denne planet på nærmere hold ved hjælp af interplanetariske stationer, har den russiske astronoms arbejder vakt stor interesse. En tidligere opdagelse, professor Nikolai Kozyrev har gjort, er vulkanske foreteelser på Månen.

Se se, nu, da dette er blevet meddelt som en ny opdagelse, vil mange mennesker tro på det — man kan ikke lade være med at smile, når man genkalder sig, at George Adamski har fortalt verdens befolkning netop disse kendsgerninger mange gange. Hvorfor skal det dog være sådan, at en person med en såkaldt akademisk grad *skal* give sin velsignelse til kendsgerninger, der allerede er velkendte, før flertallet af verden vil tro og acceptere dem. Når alt, hvad der kræves blot er en lille smule sund fornuft, samt en smule tankevirksomhed (selv om det sidste vel nok forekommer mange at være besværligt).

Svend Larsen.

UFO's over Pescara Italien

Ought to be translated.

Bruno Ghibaudi, som har skrevet denne artikel, er journalist og forfatter og har siden 1954 arbejdet ved fjernsynet, hvor hans virkeområde er tilrettelæggelse af videnskabelige og aeronautiske udsendelser.

Han fortæller:

„Det skete den 27. april 1961, mens jeg i bil kørte tilbage efter en tjenstlig rejse. Jeg kørte fra Ancona mod Pescara. Ca. 7 km før Pescara standede motoren pludseligt uden nogen påviselig grund. Nogle biler kørte forbi mig, mens jeg stod på hovedet i motoren. Da jeg mente at have afhjulpet stoppet, stod jeg stille og så ud over havet, mens jeg tørrede mine hænder i en tot tvist.

Pludseligt faldt mit blik på et mørkt punkt, som på en ejendommelig måde bevægede sig under skyerne og langsomt blev større og større. Det kom fra sydøst mod mig. Da obj. kom nærmere, kunne jeg skelne dets underlige omrids: det havde en elliptisk form, fra hvilken to små trekantede vinger og et lodret rør af samme form ragede frem. Farven på dette sælsomme fly var grå, som ikke reflekterede noget lys. Det bevægede sig lydløst og ikke særlig hurtigt.

Da jeg så delta-formen, tænkte jeg straks på et amerikansk fly, som muligt havde fået motorstop og nu søgte at nødlande på stranden. Jeg åbnede hurtigt vogn døren og greb mit fotografiapparat. — Obj. var nu kommet nærmere, og jeg så det ganske tydeligt. Det var ca. 8 m langt. Jeg løb over på den anden side af gaden og eksponerede første gang uden at give mig tid til indstilling af tid og blænde, fordi obj. nu kun var få meter over havoverfladen. Mens jeg nærmede mig for at tage yderligere billeder, fjernede objektet sig med rasende hastighed uden at have rørt ved stranden eller vandet.

Jeg blev et øjeblik stående og så mig om, rasende over at jeg kun havde nået at tage et billede. Pludselig blev min opmærksomhed henledt på noget andet usædvanligt — Højt oppe på den sydøstlige himmel viste der sig et let lysskær, som straks efter fortættede sig til en mørk kugleform. I samme øjeblik stod det mig klart, at en flyvende skive i en fuldkommen rund form nærmede sig i rasende fart. Få sekunder efter var den så nær, at

jeg kunne fotografere. Skiven var fuldkommen lydløs. Dens linseformede profil — bredest på midtpartiet og tyndere ud mod randen — viste sig tydeligt i en højde af højst 50 m. En halvkugleformet kuppel dækkede den øverste del. Objektet var sølvgråt og reflekterede en smule af lyset.

Så fjernede skiven sig nogle kilometer i nordøstlig retning. Jeg afsøgte nu horisonten og bemærkede to mørke punkter, som med rasende hastighed nærmede sig fra sydøst. Det var yderligere to skiver. Da de kom nærmere, fotograferede jeg dem og kunne nu iagttage dem nogle øjeblikke. Deres diameter — ca. 10 m — synes for mig at være den samme, som de tidligere iagttagne objekters, men formen var noget anderledes. Særligt den ene skive viste 3 lyse halvkugler, som ragede ud under den underste overflade. De var anbragt i 120 grader til hinanden. Efter nogle øjeblikkes forløb var de to skiver blevet til tre: endnu en skive var kommet til fra den samme retning og forenede sig med de to første.

En anden overraskelse.

Omkring mig syntes luften at være kommet i brand. Det forekom mig, at jeg befandt mig i et stærkt el-kraftfelt, og jeg var meget nervøs. Jeg så mig om, men der var ingen. To hundrede meter fra mig løb et par børn på stranden. Skiverne var absolut lydløse, men omkring dem så man et ejendommeligt lysskær. Flere gange havde jeg det indtryk, at el-kraftfeltet var rettet direkte mod mig.

Det er næsten umuligt at beskrive min sindstilstand. Flere gange var jeg på nippet til at flygte. Min nysgerrighed og en næsten fysisk umulighed til at bevæge benene, holdt mig tilbage. I dette øjeblik mærkede jeg, at jeg var faldet om i sandet. Jeg hørte skrig og så begge børn skrigende løbe bort.

Efter nogle øjeblikkes forløb opløste formationen sig og skiverne forsvandt i det fjerne. Jeg svedte og rystede af ophidselse. Jeg satte mig ind i vognen og kørte hurtigt til Pescara. Her bragte jeg omgående filmen til fremkaldelse, og efter en halv times forløb havde jeg den første overraskelse: filmstrimlen var totalt deformeret, som om den havde været udsat for stærk varme, men skiverne var umiskendeligt præget på filmen.

Få minutter senere stod jeg med de færdige billeder i hånden. Forstørrelserne viste mig mange en-

keltheder, som ikke var til at skelne på filmen. — Først nu kunne jeg gennemtænke den usædvanlige oplevelse, som jeg havde haft. Det hele havde kun varet 2 til 3 minutter. Det nøjagtige tidspunkt ved jeg ikke.

Ca. 10 dage senere fik jeg den anden overraskelse gennem en uventet telefonopringning. „Jeg er romersk student“, sagde en ungdommelig stemme. „Også jeg har set det, som De har fotograferet“. Denne meddelelse interesserede mig. Vi mødtes, og her fik jeg hans forklaring.

„Jeg befandt mig den 27. april på strandpromenaden i Pescara. Jeg havde netop spist til middag og gik en tur, da jeg så den første skive nærme sig, og derefter så jeg også de følgende. I begyndelsen havde jeg indtryk af, at den første landede på stranden, hvorfor jeg begyndte at nærme mig den, mens formationen dansede rundt.

Da skiven fjernede sig, var jeg endnu et stykke borte, men det lykkedes mig at se en person, som gik over stranden og steg ind i en hvid personbil af mærket „Giulietta“. Da vognen passerede mig, gjorde jeg tegn til den, men den fortsatte. Jeg så, at vognens indregistreringsmærker var fra Turin.

En halv time senere fandt jeg vognen i Pescaras centrum. På vindspejlet sad et overføringsbillede af „Gazetta del Popolo“. Da mit tog kort efter skulle afgå, kunne jeg ikke opholde mig længere ved vognen. Da jeg kom tilbage til Rom, henvendte jeg mig på dette blads redaktion for at komme i forbindelse med Dem. Jeg vil foretrække, at mit navn ikke nævnes“.

Jeg troede, at det var den sædvanlige angst, der gjorde sig gældende, men nu kom hans forklaring.

„Når jeg beder Dem om at hemmeligholde mit navn, så er det ikke af de grunde, som De mener. Den pågældende dag var jeg uden mine forældres tilladelse taget til Pescara, og nu vil jeg nødig have ubehageligheder herfor. Når man er forelsket, gør man både det ene og det andet“.

UFO-Nachrichten nr. 71/62.

Oversætter: Slej.

EN RAPPORT

TAIRUA. — Coromandel Peninsula.

En aften så en landmand og hans familie en lysende skive circle hen over deres ejendom, som er beliggende på et højtliggende punkt, — for derefter

at hoppe over et andet hus længere nede og forsvinde. — Næste morgen gik landmanden over til naboen, men før han overhovedet havde fået sagt noget, blev han mødt med et: „Så du den flyvende tallerken, som fløj over vort hus i aftes?“

Den samme mand fortalte også om et fænomen, som var blevet set ca. 18 mdr. før. Vedkommende er meget anset i distriktet, og vor gruppeleder, som rapporterede hændelsen, er ganske overbevist om, at han er fuldkommen oprigtig. Her er hans beretning:

„Manden kørte traktor og standsede et øjeblik for at holde et lille hvil. I samme nu så han noget, som han først antog for at være en flyvemaskine, og som kom lavt hen over nogle uvejsomme højdedrag. Da objektet kom neden for bakketoppene, så han imidlertid, at det ikke var lysreflekserne, der havde fanget hans opmærksomhed, men derimod den omstændighed, at objektet glødede. Det kom ned mellem højdedragene og landede på en rydning. Dets udseende var kugleformet. Efter et øjeblik forløb så han bevægelse ved fartøjet. Det så ud, som om man satte en afmærkning op, hvorefter det forekom manden, at dele af objektet blev skjult. — Efter i en time at have betragtet objektet, vendte han hjem til sin bopæl for at hente sin kikkert. Uden dog at finde den vendte han tilbage til udsigtsstedet. Herfra betragtede han objektet, indtil det steg op, dirrede og forsvandt. Han anslag tiden, han havde betragtet objektet i, til at ligge omkring 2½ time. — Landskabet omkring stedet er meget ufremkommeligt, og vidner udtaler, at det mindst vil tage 1½ time at nå frem til stedet, hvor objektet landede.

Tidevandsbølger

Ought to be translated.

På SUFOIs kongres i Fredericia, blev der stillet et spørgsmål, som omtrent lød således: Hvad forårsager den flodbølge, der vender modsat Månen? Da besvarelsen ikke var fyldestgørende, og de fleste astronomer ikke behandler emnet — eller gør det meget mangelfuldt — i deres bøger, vil jeg gerne her ganske kort gøre rede for, hvad jeg mener er de væsentlige årsager til flodbølgerne.

Man forestiller sig først, at Jord og Måne står

stille i universet og kun er udsat for hinandens tiltrækning, endvidere må man forestille sig, at Jorden er dækket af vand overalt.

Vandspejlet vil da stille sig vinkelret på tyngden, da Jordens tyngde er lidt mindre, hvor Månen står i zenith på grund af Månens tyngdevirkning, vil det sige, at der dannes en vandpukkel imod Månen og ingen andre steder.

Derefter lader vi Jorden rotere om sin akse, hvad der ingen indflydelse vil få på vandpuklen, udover at den drives af sted lidt forud for den stilling Månen tiltrækker berettiger den til, og således virker bremsende på Jordens rotation.

Dernæst sætter vi Jord og Måne til at cirkle omkring hinanden, hvad de jo også nødvendigvis må gøre for ikke at ramle sammen. Vi må jo huske, at det ikke blot er Månen som cirkler om Jorden.

Da Månens masse er ca. $1/80$ af Jordens, er deres kurver i dansen omkring hinanden og rundt på hele dansegulvet omkring Solen nogenlunde til at beregne. Jordens og Månens fælles tyngdepunkt, hvorom begge kredser, vil ligge ca. 5000 km fra Jordens centrum — altså et godt stykke inde i Jorden.

Denne bevægelse giver løsningen på problemet „Den modsatte flodbølge“. Svingningen i dansen slynger vandet ud, og balancen er opretholdt.

Solens virkning på tidevandet er kun ca. $1/3$ af Månens, men vil ved ny- og fuldmåne forårsage springflod, da både Solens og Månens påvirkning så går i samme retning.

Urupskov i juni 1962.

Axel Andersen.

Red.: Ovennævnte teori er ganske interessant og rammer på flere punkter tæt ved den i dag gældende videnskabelige forklaring, men på enkelte punkter er den gal. Problemet „Den modsatte flodbølge“ skyldes ikke svingningen fremkommet ved Jord-Måne-dansen, men derimod månestrækningen opdelt på følgende måde:

1. Månen tiltrækker først vandet på den side, der vender imod den. Heraf flodbølgen mod Månen.
2. Derefter tiltrækkes Jordens faste masse og skaber derved den modsatte flodbølge.

Jordens rotation giver anledning til en vandring og forskydning af flodbølgerne, og da de virker tilbage på Månen, sker der en forøgelse af Månens

hastighed og dermed forøgelse af afstanden til Jorden. Jordens rotation bremses og døgnets længde forøges med ca. $1/1000$ sek. hvert århundrede.

Dette er, hvad vi ved i dag, men husk det er et meget kompliceret fænomen, som videnskaben stadig arbejder med. F. P.

»Neanderthal-manden«

Ought to be translated

En tysk videnskabsmand gav i aftes meddelelse om et sensationelt fund af tegninger, der menes at være udført for ca. 200.000 år siden og synes at skulle rokke alvorligt ved hidtidige teorier om menneskets udvikling.

I fem år har professor ved Hamburg Universitet Walter Matthes vogtet sit fund som en dyb hemmelighed for at kunne gennemføre sine undersøgelser i fred. Først i aftes gav han meddelelse om, at han i løbet af disse fem år har fundet over 500 sten, hvori er graveret tegninger af menneskehoveder og istids-dyr.

De hidtil ældste tegninger

Det store fund er gjort i et mergel-leje ved floden Elben. Matthes, der leder den forhistoriske forskning ved universitetets historiske fakultet, anslår tegningerne til at være ca. 200.000 år gamle og muligvis dobbelt så gamle som de berømte hulebilleder i Frankrig og Spanien. Tegningerne er ridset ind i stenene med flint, og de fleste af dem er på størrelse med en tændstikæske.

Selv om det ikke er muligt at tidsfæste fund fra istiden ganske nøje, er tegningerne afgjort de ældste menneske-frembragte, som hidtil er fundet, sagde professor Matthes.

Det særlig interessante ved tegningerne er, at de menneskehoveder, som ses på dem, næsten ikke har nogen lighed med de abelignende Neanderthal-arter, som er fundet tidligere.

Menneskehovederne på tegningerne har fuldstændig menneskelige træk, og man må nu stille det spørgsmål, om Neanderthalmanden blot var en tilbagestående gren af homo sapiens og slet ikke noget menneske, sagde professoren.

Associated Press